

В. О. Шляпкін

Любівка

ЛЮБІВКА – село Краснокутського району Харківської області. Знаходиться на правому березі р. Мерло (притока Ворскли, бас. Дніпра), вище за її течією прилягає до смт Краснокутськ, нижче – до с. Колонтаїв. Л. оточують хвойні та широколистяні ліси. Площа 4,3 км². За переписом насел. 2001, проживали 878, станом на 2015 – 806 осіб; переважно українці. У Л. і її околицях виявлено артефакти епохи неоліту, бронзи, скіф. часу, салтів., бондарихин. і черняхів. культур, ранньослов'ян. періоду, знайдено уламки давньогрец. амфор, розкопано унікал. сармат. поховання дівчинки (її одяг прикрашали 2 бронз. застібки – фібули, на шиї – прикраса зі скляних, бурштин. і корал. намистин, на руках – бронз. браслети). Тут проводили археол. дослідж. Б. Шрамко, Х. Петровський та ін. Л. засн. 1666. За однією з легенд, назва села походить від імені шинкарки Любки, яка отруїла яничар; існує й версія, що перших поселенців дуже вразили навколишні краса та багатство, тому новоприбулим мешканцям і подорожнім вони говорили: «дуже нам любе це місце для життя». До 1765 – у складі Краснокут. сотні Охтир. полку; 1769–80, 1781–97 – Краснокут., 1780–81 та 1797–1923 – Богодухів. пов.; 1780–96 – Харків. намісництва, 1765–80, 1797–1835 – Слобід.-Укр., 1835–1925 – Харків. губ. Деякий час Л. була держ. слободою. У 2-й пол. 1880-х рр. було 275 дворів, проживали бл. 1,4 тис. осіб. Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. До 1923 – село Колонтаїв. волості, відтоді – Колонтаїв. р-ну. У квітні–листопаді 1923 – у складі Богодухів., листопаді 1923 – 1925 – Охтир., 1925–30 – Харків. округ; від 1932 – Харків. обл. Жит. потерпали від голодомору 1932–33, зазнали сталін. репресій. Від жовтня 1941 – під нім.-фашист. окупацією. Діяло рад. підпілля. У боях за визволення Л., які тривали від 26 серпня до 10 вересня 1943, загинули понад 300 рад. воїнів (встановлено пам'ятник). Пobl. села відзначилися Герої Рад. Союзу І. Єрмолаєв та І. Кондратенко. На фронтах 2-ї світової війни воювали понад 600 жит. У післявоєнні роки село відійшло до Краснокут. р-ну. Нині у Л. – заг.-осв. школа; Будинок культури, б-ка; фельдшер.-акушер. пункт. Серед видат. уродженців – Герой України, фахівець у галузі вугіл. промисловості М. Сургай, Герой Соц. Праці, дир. Краснокут. «Сільгосптехніки» М. Баранов (1937 за сфабрик. справою 9 місяців перебував у Харків. в'язниці, пізніше реабіліт.).

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Білоус В. Красен край наш Краснокутщина: Істор.-краєзн. нарис. Краснокутськ, 1995;
2. Краєзнавчі шляхи Слобожанщини: Зб. інформ.-метод. мат. (з історії с-щ і сіл Краснокут. р-ну). Вип. 6. Х., 2013.

Бібліографічний опис:

Любівка / В. О. Шляпкін // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59827>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).